

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

“Η «Στοά» καὶ μετ' αὐτὴν ἡ «Ἐφημερίς» ἔγραψαν ὅτι
διασηνέζης «συγκατετέθη νὰ λάθῃ μέρος εἰς τὸ σχε-
διασθὲν ὑπουργεῖον.»

“Ωστε ἐτὸν πῆρε τὸ σχέδιον τὸν κ. Μεσσηνέζην.

Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ σχεδιασθὲν ὑπουργεῖον;
Ποῦ τὸν κατήντησαν τὸν κ. Κουμουνδούρον τὰ ἀτυχῆ
ὅργανά του! Νὰ τὸν γελοιογραφῶσι τὰ ἴδια.

Διότι ὑπουργοὶ σχεδιασμένοι δὲν θὰ εἰπῇ ἄλλο εἴμη
ὑπουργοὶ γελοιογραφημένοι.

Προκειμένου περὶ τοῦ κ. Μεσσηνέζη, τὸ ζήτημα, ἂν δὲν
ἀπατώμεθα, μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως δὲν εἶναι ἀν δέχηται ὑπουργεῖον, ἄλλ' ἀν τοῦ
δίνουν τοιοῦτο. Αὐτὸς δὲ δυστυχὴς δέχεται διτεῖν, ἄλλα
δὲν τούς δένουν.

Τώρα δὲν μένει ἄλλο ν' ἀκούσωμεν εἰμὴ νὰ συζητῆται ἀν
δι. Βαμπᾶς δέχηται ἐπὶ ἐντάλμασι νὰ ὑπορετήσῃ καὶ τὴν
παροῦσαν κυβέρνησιν.

— Οἱ περὶ τὴν «Ἐφημερίδα», ἔλεγεν εἰς, ὑποστηρίζουν
τὸν Κουμουνδούρον ἀπὸ σπόντε.

— Τὸ δόπιον σημαίνει, ἀπήντησεν ἄλλος, διτεῖν ἀν δὲν
τοὺς κάμη διτεῖν, θέλουν, ἀποσπῶνται.

— Κάνει, ἔλεγεν εἰς φοιτητὴς περὶ τοῦ γυμνασιάρχου
Ἀντωνιάδου, διτεῖν ὁ νεώτερος Δισχύλος.

— *Ἀν ἀποδέψῃ τις πρὸς τὰ μοῦτρα αὐτοῦ τε καὶ τῶν
ποιημάτων του νομίζω διτεῖν δὲν εἶναι ὁ νεώτερος Σκύλος.

— Πῶς διάβολο τόσαι παραστάσεις νὰ χέζουν ἔξω τὸν
Μορὼ;

— Δι' αὐτὸν δλαι αἱ παραστάσεις ησαν παρὰ στάσιε.

Ο φίλος κ. Κορομάντσος, δὲ πιλεγόμενος Καρδιοφάγος,
ἔλλειψεις ντάμας ἔχόρευσεν ἐσχάτως μ' ἔνα φανάρι, τὸ δ-
ποῖον, τοποθετημένον ἄλλοι, κατώρθωσε διὰ τῆς μαγείας
ἥν ἐξασκεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ἀκόμη, νὰ κάμη τραβερός
καὶ νὰ στηθῇ σ' τὴν πόρτα του.

Συγχαίρομεν τοῖς φίλοις συντάκταις τῆς νέας ἐκκλησια-
στικῆς ἐφημερίδος Θρησκευτικῆς Φωνῆς ἐπὶ τὴν εὐνοϊκε-
πάτηγ ὑποδοχῆ ἥς ἔτυχον οἱ πρῶτοι αὐτῆς ἀριθμοί.

Τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν διφείλουσι κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν
μετριοπάθειαν μεθ' ἥς διαπραγματεύονται ζητήματα ἀπερ-
εἰς μωροὺς καὶ φανατικοὺς θὰ ἔγεννων λύσσαν γλώσσης καὶ
φρενός.

Ἐντὸς κρέμας λεμονιοῦ θὰ ειρῆτε ὡς διὰ κανέλλας σχε-
διασμένας τὰς λέξεις **Ν. Γ. Καμπᾶ Στέχος**. Εἶναι
Ἄγγελία ἐκδόσεως Στίχων τοῦ **Νέκου** μας καὶ οἱ θέλον-
τες νὰ γευθῆτε ἐκ τῆς ὡραίας κρέμας, ἔγγραφῆτε εἰς τὸν
κατάλογον τῶν συνδαιτυμόνων.

Πρόκειται περὶ ποιητικοῦ Pick-Nick.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

“Οταν βλέπω τοὺς κ. κ. Οἰκονόμου καὶ Μεσσηνέζην λαμ-
βάνοντας ὅφος ἀρχηγῶν κομμάτων ἐνθυμοῦμαι ἀμέσως ὅτι
καὶ οἱ πίθηκοι ἐπίσης ἀγαπῶσιν ἰδιαζόντως τὸ τσάϊ, τὸν
καφέν, τὰ πνευματώδη ποτά, καπνίζουν δὲ ἀπαράλλακτα
ὅπως καὶ οἱ ἄνθρωποι.

“Υπάρχουν μεγάλα, παμμεγέθη πτηνὰ εἰς τὰς Ὀκεα-
νέους νήσους, τὰ όποια ἐπειδὴ δὲν ησαν ἐκτεθειμένα εἰς
τὰς προσβολὰς σαρκοβόρων θηρίων, μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀ-
πώλεσαν τὴν δύναμιν τῶν πτερύγων τῶν διὰ νὰ πετῶσι.

Πολὺ φοβούμεθα διτεῖν δι. Κουμουνδούρος ἐπὶ πολὺ διαιμε-
νας παντοκράτωρ πρωθυπουργός ἀπώλεσε τὴν δύναμιν τοῦ
ἀντιπολιτεύσθαι καὶ δίπτειν ἐπομένως ὑπουργεῖα.

Λέγουσιν διτεῖν αἱ πρῶται ἔνεκρθροι φωναὶ τῆς ἀνθρωπίνης
γλώσσης ἐγεννήθουσαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀναζητήσεως,
τοῦ ἱμέρου τῶν δύο φίλων, διτεῖν ποθούμενα ἐσπευδον τὸ
διν πρὸς τὸ ἄλλο.

Τώρα ἔξηγῷ διατί διτεῖν πλησιάζω καὶ ἔγω τὸν “Ερωτά-
μου δυσκολεύματι ν' ἀρθρώσω λέξιν, συνεννοούμεθα δὲ καὶ
ἐκείνη καὶ ἔγω κατὰ τὴν ὑπάτην στιγμὴν δι' ἀνάρθρων
φωνῶν.

Καλεσάγ.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

— Θέλεις νὰ κάμης γρήγορα παιδιά;

— Ναι.

— Νὰ νυμφευθῆς λοιπὸν γυναικα ἔγκυον.

“Η δεσποινὶς P*** εἶναι ἔξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ διβαγίου
της.

— Γιάννη!

— ‘Ορίστε Κυρία.

— Νὰ βγάλης τὸ σκυλάκι σ' τὸν περίπατον.

— Μὲ συγχωρεῖτε Κυρία, ἄλλα δὲν μ' ἀκολουθάει διόλου
τὸ δρόμο.

— “Ε! τότε ν' ἀκολουθῆς ἔστι τὸ σκυλάκι.

“Ο μικρὸς Γεώργιος (πρὸς τὴν Γαλλίδα γονεργάρατα
του). «Caroline, comprenez vous le grec?»

“Η γαλλίς τροφός. «Non, Monsieur Georges.»

“Ο μικρὸς Γεώργιος. Quel dommage! Pas un mot?»

“Η γαλλίς τροφός. Pas un mot, Monsieur Georges.»

“Ο μικρὸς Γεώργιος. «Alors apportez-moi mes bottes,
si vous plait, παληοβρῶμα, ἀσχημομοῦρα!»

“Η λικιωμένη δέσποινα (πρὸς διάσημον Ιατρό). «Δέν
με λέτε, γιατρὲ, ποῖος εἶναι δικαλλίτερος κανῶν τῆς ὑγιε-
νῆς;»

“Ο Ιατρός (ὅστις ἔχει νὰ κάρη πάντοτε μὲ τὰς ὑγιε-
νὰς εἰδιότητας τοῦ καλοῦ ἀέρος, τοῦ κλίματος. «Τι νὰ σᾶς